

stanoví, že vyživovací příspěvek za dobu ode dne 1. dubna 1918 dále může býti přiznán, není se zákonem ve shodě, pročez k němu přihlížeti nelze.

Z toho plyne, že byť i naříkané rozhodnutí nárok stěžovatelův zamítlo z důvodů věcných, nebylo jim vzhledem k prekluzi, která nastala dle odst. 4 § 8 cit. zák. dříve než v platnost vstoupil zákon ze dne 31. března 1918 čís. 126 ř. z., žádné právo stěžovatelů poškozeno, slušelo proto stížnost jako bezdůvodnou zamítnouti a odpadla potřeba obírat se dalšími výtkami stížnosti.

Č. 86.

Vyživovací příspěvek: Samo sebou v rozporu jest rozhodnutí, kterým byl příslušníkům osoby, konající od 1. října 1913 nepřetržitě vojenskou službu, přiznán vyživovací příspěvek za dobu od 1. srpna 1917 z důvodu závislosti jejich výživy na výdělků povolaného, nárok za dobu před 1. srpnem 1917 však zamítnut proto, že výživa jejich na povolaném podstatně závisla nebyla.

(Nález ze dne 24. dubna 1919 č. 1843.)

Věc: František a Rosalie Vrchovi v Dobrochově proti Zemské vyživovací komisi v Brně o vyživovací příspěvek.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí zrušuje se pro vadné řízení.

D ů v o d y: Naříkaným rozhodnutím byly stěžovatelům za příčinou zadržení jejich syna ve službě vojenské po vykonané tříleté službě přiznány vyživovací příspěvky od 1. srpna 1917, za dobu před 1. srpnem 1917 však odepřeny.

Toto odepření příspěvků nařiká stížnost jako nezákonné a označuje i řízení vadným.

Nejvyšší správní soud uvažil o této stížnosti, že naříkané rozhodnutí bylo vydáno na základě skutkového zjištění, že povolaný syn před nastoupením služby vojenské, tedy před 1. říjnem 1913 žil se stěžovateli ve společné domácnosti, že odevzdával větší část svého výdělku stěžovatelům a že jim i při pracích hospodářských vypomáhal; ono dle svého obsahu rozhodlo o nároku za celou dobu od zadržení syna stěžovatelů následkem mobilisace.

Úsudek, že výživa stěžovatelů na výdělků synovu nebyla závislou, opírá se o skutečnosti, které nastaly a trvaly před 1. říjnem 1913 a které později vůbec nastati nemohly, je-li pravdou, že syn stěžovatelů sloužil u vojska nepřetržitě od 1. října 1913.

Když tedy vyživovací příspěvek za dobu před 1. srpnem 1917 byl odepřen proto, že tehdy výživa stěžovatelů na povolaném podstatně závislou nebyla — od 1. srpna 1917 však z důvodu závislosti byl přiznán, jeví se mezi oběma výroky zřejmý odpor, neboť platí-li skutečnosti, které byly do 1. října 1913 a které později vůbec nemohly nastati, pro nároky po 1. srpnu 1917, musí logickou nutností platiti také pro dobu, která předchází 1. srpnu 1917.

Naříkané rozhodnutí jest tedy samo sebou v rozporu a bylo je tedy z důvodu vadnosti řízení zrušiti.